

ע"פ 4549/15 - ג'וליאן גאנץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4549/15

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' סולברג

המערער: ג'וליאן גאנץ

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה
(סגן הנשיא ר' שפירא) מיום 19.5.15 בת"פ
1665-10-14

תאריך הישיבה: כ"ג באלול התשע"ו (26.9.16)

בשם המערער: עו"ד עאדל בוראת

בשם המשיבה: עו"ד בת שבע אבגז

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

המערער הורשע לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן שהוגש נגדו ונגד נאשם נוסף - בעבירות של רכישה ואחזקת נשק. בתמצית, המערער רכש אקדח באמצעות הנאשם האחר מפלוני שעסק בסחר נשק; המערער ביקש אחר כך לבטל את העסקה, ולימים רצה לרכוש את האקדח במחיר אחר, אך שלא מרצונו לא יצאה העסקה על הפועל.

עמוד 1

בתסקירי שירות המבחן מעיקרא נמנע השירות מהמלצה טיפולית וראה צורך בעונש מוחשי ומרתיע, נוכח קשיי המערער ליטול אחריות של ממש. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה של 10 עד 27 חודש, וגזר על המערער 12 חודשי מאסר בניכוי כשלושה חודשים ועשרה ימי מעצר, וכן מאסר מותנה של 15 ו-6 חודשים לעניין עבירות נשק מסוג פשע ועוון בהתאמה, וכן קנס בן 5,000 ₪.

בדיון ראשון בפנינו ב-11.1.16, אף שהתסקיר העדכני לא בישר טובות, ראינו לנכון ליתן סיכוי לטיפול, תוך שציינו כי אין מקום בכגון דא לעבודות שירות, אך נשקול את העונש בעקבות עדכון לעניין הטיפול. מאז הוגשו שני תסקירים, שנדרש כאן לאחרון בהם, המציין התקדמות טיפולית בקבוצה למבצעי עבירות בנשק, וקבלת אחריות והתייחסות ראויה ורצינית של המערער לעניין מעשיו, ועל כן - לשם השיקום - הומלץ על שישה חודשי עבודות שירות וצו מבחן של 18 חודש. נציגת השירות חזרה על כך בפנינו, בראיה רחבה של אפשרות דוגמה לצעירים במגזר הערבי החוטאים בעבירות נשק.

הסניגור עתר לאמץ את האמור בתסקיר, והמדינה התנגדה, בעמדה על המדיניות בעניין עבירות, בנשק ועל כך שהטיפול - עם כל החיוב בו - הוא בראשיתו.

נתנו דעתנו למכלול השיקולים. מחד גיסא, אין חולק כי לעבירות בנשק ישנה חומרה טבועה, הנעוצה בפוטנציאל הקטלני של כלי נשק במישור הפלילי ובמישור הפלילי-בטחוני, והדברים נאמרים כמובן בהקשר רחב. הרתעה חיונית בכגון דא, והמדיניות השיפוטית של מאסרים בפועל בעבירות אלה נועדה לכך. מנגד, לפנינו המקרה האינדיבידואלי, והגם שבראשונה היתה עמדת שירות המבחן מחמירה, עשה המערער - כך אנו מקוים - כברת דרך טיפולית שיש לתת לה משקל ראוי. אנו מקוים כי ההקלה שניתן, אך שאינה מגיעה לעבודות שירות על פי החומרה שתוארה, תהווה ביטוי לעידוד המערער להמשיך בטיפול. קיבלנו הסכמתו לצו מבחן בן 18 חודש לאחר שחרורו. אנו חורגים איפוא, מטעמי שיקום, מן המתחם שהיה ראוי כשלעצמו, ומעמידים את המאסר בפועל על 8 חודשים בניכוי ימי המעצר; המאסרים על תנאי והקנס בעינם, וניתן בזה בהסכמה צו מבחן בן 18 חודש לאחר השחרור. הערעור מתקבל במידה מסוימת לפי האמור.

המערער יתיצב לריצוי עונשו ביום 28.10.16 עד שעה 0900 בבית המעצר קישון, אך בידו לפנות למיון מוקדם בשירות בתי הסוהר. תנאי שחרור קיימים יעמדו בעינם עד להתייצבות. אנו מביעים תקווה שהמערער למד את לקחו ולא יוסיף לחטוא.

ניתן היום, כ"ג באלול התשע"ו (26.9.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה